

Diana Corcan

apgar 10

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CORCAN, DIANA

apgar 10 / Diana Corcan. - București :

Curtea Veche Publishing, 2018

ISBN 978-606-44-0174-8

821.135.1

Corector: Elena Tătaru

Tehnoredactor: Daniel Fulga

CURTEA VECHE PUBLISHING
str. Aurel Vlaicu nr. 35, București, 020091
redacție: 0744 55 47 63
distribuție: 021 260 22 87, 021 222 25 36, 0744 36 97 21
fax: 021 223 16 88
redactie@curteaveche.ro
comenzi@curteaveche.ro
www.curteaveche.ro

© Curtea Veche Publishing, 2018
pentru prezența ediție

ISBN 978-606-44-0174-8

Cuprins

<i>apgar 10</i>	9
<i>autobiografic românească</i>	12
<i>numai hărția suportă</i>	15
<i>apucături nipone</i>	16
<i>lecția toată</i>	18
<i>acum n-aș mai putea scrie nimic</i>	19
<i>îmi dau un like</i>	20
<i>am legat cu atât furnicile</i>	21
<i>(celălalt timp) plasa de siguranță</i>	22
<i>cu știu</i>	23
<i>zâm zâm zâm</i>	24
<i>stau pe margine și mânânc greicri</i>	26
<i>e bine să simți că ești viu</i>	28
<i>eu așteptam cu răbdare</i>	29
<i>păzitorul de fulgi</i>	30
<i>mă agățam de aer</i>	31
<i>încercăm să rezistăm nouului val de scumpiri</i>	32
<i>în acest moment istoric</i>	34
<i>e ora și zi e lumină</i>	35
<i>poemul deplin</i>	36
<i>atât de energice</i>	37

<i>cum se face</i>	38
<i>capcana</i>	40
<i>un trup și capul lui</i>	41
<i>poate că am adus aici în oraș nebunia</i>	42
<i>am grecit tot ce era de grecit</i>	43
<i>ibraila</i>	46
<i>cinepolitica</i>	48
<i>blues</i>	49
<i>eu și umbra mea</i>	50
<i>o boală controversată</i>	52
<i>am început să-mi administrez ziua de mâine</i>	53
<i>citind Ion Monoran</i>	54
<i>locul de frunte al poetului</i>	55
<i>Dumnezeu e un ciclop</i>	56
<i>free people</i>	58
<i>trebuie să plătim pentru orbi</i>	59
<i>trebuia să mă bucur</i>	60
<i>soare și negru</i>	62
<i>aici în savană</i>	64
<i>de mult timp</i>	65
<i>acum sunt eu și capul meu</i>	66
<i>apgar 10+</i>	68

mă născusem cu mâinile și picioarele
în formă de x
(la ieșire alții știu să-și țină capul păzit și
strâng pe lângă ei tot ce apucă)
atunci m-am decis
am scos primul sunet ciudat
era polițistul meu în oglindă
cu plină de sânge cu chef de fugă
am arătat printr-o gaură fereastra și cerul
am îmbrâncit-o pe mama
l-am mușcat pe doctor de mâna cu care
scria apgar 10
a fost primul om pe care l-am învinuit pentru
situația mea
următorul a fost nașul care se-ncăpățâna
să mă numească într-un fel
apoi un idiot de notar
apoi preotul acela care încerca să mă
scape scufundându-mă într-un cazan – am fugit și de-acolo
alergam prin oraș căutând ascunzători
și lăsam urme de scris
polițistul după mine crescuse și el se făcuse
voinic
avea în loc de dantură un
șirag de cătușe
se-ntâmpla să se opreasca să se privească cochet
în vreun geam apoi își nota pe manșetă
ce spun
eu goală-pușcă și fără nicio perspectivă
profitam aruncându-i un jet de
cerneală în ochi

În oraș se vorbea de o ființă în care genetica se antrenase cu o mamă bizară sau de nori de cenușă apărăți în anul acela de la Cernobîl se spunea că săngele meu este negru și că ochii mei se încarcă la soare cu foc și de aceea mâna mea scrie noaptea pe străzi lucruri care nu vor să fie citite

în sfârșit am reușit să m-ascund câțiva ani
într-un loc dacă ar fi fost mai mult spațiu ar fi durat și mai mult cu o sută de pisici împingându-mă
în coaste cu tavanul pe cap cu o bandă la ochi ne jucam cine prinde șoriceul micuț care ne fuge prin sânge
în îngheșuala aia n-aveai cum să te miști și miroseam tot traseul și înnebuneam că nu-l prind o pisică mi se încurcase în cocul mare din creștet o alta îmi înnodase din greșelă mâinile cu o coadă la spate altele mă înveleau ca o pătură groasă șoriceul zburda vesel mă gâdila foarte tare și pe mine și pe pisicile care se scărpinau să nu râdă polițistul mirosea cu mustațile sale

fiecare cuvânt scris pe fugă
îmi prisese umbra de câteva ori și o trăseseră foarte tare de păr ea țipase și lăsase pe mâinile lui o bucată de contur și o picătură de sânge.

câtă virilitate
în viața pe care o scriu
nu mai e loc de nimic

hoitul
masa lui pe care o ia zilnic
la ore exacte
ștersul la gură cu dosul palmei
sominul ca o moarte în paranteze precise
o moarte transpirată plină de
lichid lipicios
ca guma arabică din tubul
cu care-mi lipesc zilnic etichete
cu moț
Brunhilda Cleopatra Eva Peron Madonna Pina Angela Merkel
nasturi și bumbi și canafii am
peste tot ca un pește exotic
de mahala
în mahalaua oceanului oriental mă străduiesc să
trăiesc
nu e o petrecere cu temă în gura rechinului
nu e vorba de igienă la peștele sanitar
el se hrănește cu mizeria noastră
acoperită de spumă
în orice moment

am pielea lucioasă dar plină de semne
sunt ultimul pește din ocean
acoperit de iluzii
viciat cândva de o stremă
am cunoscut secera și ciocanul
atârnau să te prindă cu un fir
eram în fașă – un pește mic care mâncă pentru a crește și el

ei și ce!
în aristocrata companie a familiei mele
unde pisica-de-mare avea coada amputată
și nu mai avea nicio scânteie pe piele
unde crabii bătrâni erau lipsiți de unelte
unde alga era uscată pe masă
în fond cu toții
eram mânjiți de rahat
și asta trăind într-o baltă pe care o
consideram încontinuu ocean
și grădină de lalele

dar să-mi amintesc doar de
ziua de azi
de felul cum combin
parfumul franțuzesc al viselor mele cu
substanță deficitar digerată - în intestine
acolo e hora adevărată a omului viu
de acolo se întreabă se întreabă de fapt
Diogene
de acolo vorbește și Vespasian
de acolo a pornit Ulise pe mare
cu emoția în paradisul acesta fierbințe al unicei griji
s-au construit orașe sisteme
cu un curaj izbucnit printre spasme
a pornit Napoleon tot războiul
cu cianura evacuată din mațe
a ucis Hitler generații umane
de acolo vorbește Obama și azi
acolo – știe Putin mai bine –
e declinul Occidentului *cool*
în intestine
acolo cresc holde
acolo e moara
de acolo începe cu fanfara delirul
pământul are intestine exacte

Respect pentru comentarii și cărți
în stomacul de cărpă cu o gaură în el
se pregătesc dinamita și crima perfectă
Al-Qaeda s-a născut într-un stomac
dincolo de Hristos
și războiul din Golf e secretat de acolo
în Vietnam s-au spintecat și s-au scos intestine
tuburi de dren peste tot
și bandaje cu oțet

azi e duminică
capul atârnă într-o parte la plimbare pe străzi
umflat plin de gaze
ochii privesc prin intestine la câini și la pomi
se repauzează
prin ochelarii vintage din anii '80
se vede tot la tomograful modern
fătul merge pe stradă în burtă
înarmat cu pistoale
și ochește în cap un alt făt
în marsupiu e cald și miros de hematite
clima s-a schimbat
se topesc ghețarii (și prin răni curge sânge)
ca înghețata roșie pe băț

e toamnă
am ajuns să primesc ajutoare
pentru intestine se donează întotdeauna
de la primărie pe-un vot
ia pâinea asta fierbinte ia o pungă
cu măslini
să nu moară de foame cineva ca tine...
trebuie să cultivi în apartament șoareci mulți
cum ai crește șarpele boa
să crești intestine.

numai hârtia suportă

și fi vrut ca să tac
dar pentru asta mi-ar fi trebuit prea multă
credință
și ar fi trebuit să mă nasc altceva
animalele mele se lasă rugate să scoată un sunet
eu am atâtea cuvinte în organe sub piele
că se audă când calc
zdrăngănesc ca o legătură uriașă de chei
din care pierd câte una
și se descuie o ușă
și ies sistematic aceleași fiare mărunte care atacă
hârtia
lăță frică
incearcă
să muște.